

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΠΙΜΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

Εκδίδεται κατά Σάββατον.

Τιμή ετησία της Εφημερίδος εντός της επικρατείας δραχ. 30.
και εκτός 36
Τιμή καταχώρησης δια τα δικασικά λεπ. 12 δι έκαστη γραμμή

Ὅσπερ ἐν τοῖς πολέμοις συμφέρει τοὺς εὐψυχότατους πρώτους
τάττειν, οὕτως ἐν ταῖς πολιταίαις λυσιτελεῖ τοὺς φρονιμοτάτους,
καὶ δικαιοτάτους προστάται τοῦ πλῆθους. « Ἀριστοτέλης. »

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐσχάτως ὁ βασιλόπαις δούξ τοῦ Νε-
μούρ (διάδοχος τοῦ θρόνου) ἐπεχειρήθη νὰ
κάμῃ τὴν εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς Γαλλίας πε-
ριοδὶαν του ἔλαβε τὰς ἀνηκούσας ὑποδοχὰς
ἀπ' ὅλους τοὺς δήμους καὶ τὰς πόλεις, ὅπου
καὶ ἐγίνοντο διάφοροι πρὸς τὸν βασιλόπαιδα
προσφωνήσεις ἐκ μέρους τῶν Δημάρχων διὰ
τῶν ὁποίων οὐτοῖς ἐξηγοῦντο θαρραλῶς περὶ τῶν
δημοτικῶν πραγμάτων καὶ περὶ τῆς εἰς τὸν θρό-
νον ἀρροσιώσεως τῶν κατοίκων. Εἰς τὴν ὁμι-
λίαν αὐτὴν ἤτις ἐγένετο ἔμπροσθεν τοῦ βασιλό-
παιδος ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ λαοῦ, τινὲς Δημάρ-
χοι ἠθέλησαν νὰ περισσάουν καὶ τινὰς λέξεις
καὶ φράσεις ἀφορώσας τὸ κυβερνητικὸν τῆς
Γαλλίας σύστημα, τὸ ὅποιον ἐδυσχερύνει
τοὺς διοικητὰς καὶ τοὺς Νομάρχας, οἵτινες ἐ-
ξέλαβον τὸ κίνημα τοῦτο ὡς παρεκτροπὴν τῶν
Δημαρχικῶν καθηκόντων, καὶ μὴ ἀνήκον εἰς
τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Δημάρχων. Ἐκ τοῦ-
του ἐνήργησαν εὐθὺς τὴν καθάρισίν των ἀπὸ
τὴν δημαρχικὴν θέσιν, καὶ ἀντικατέστησαν

εἰς τὸν τόπον των τοὺς δημαρχικοὺς παριέ-
δρους. Τὴν διαγωγὴν αὐτὴν τῶν διοικητῶν ἃ
ποδοκίμασαν οἱ δημοσιογράφοι τῶν Παρισι-
ῶν ἐξέθεσαν μὲ ἐντονὸν τρόπον τὴν γνώμην
των, καὶ διὰ τὰ δώσωμεν μικρὰν τινα ἰδέαν περὶ
τούτου εἰς τοὺς ἀναγνώτας μας, καταχωροῦ-
μεν τὴν γνώμην μιᾶς ἐξ αὐτῶν, ἐρανευσθεῖσαν
ἐκ τῆς Νομοθιτικῆς. Ἰδοὺ πῶς αὕτη ἐκφρά-
ζεται.

α Ἡ ψευδὴς τοῦ ὑπουργείου πολιτικῆ ὑπε-
ξαρεῖ ἀπὸ τὴν περιήγησιν τοῦ Κ. Δουκὸς τοῦ
Νεμούρ, μέχρι μέρους ὠρελημότητος. Αἱ ἐλευ-
θεροὶ διακονῶσιν μεταξὺ τοῦ Πρίγκιπος καὶ
τῶν ἀντιπροσώπων τῶν λαῶν κατέστησαν ἀ-
δύνατοι. Καὶ ἐτι πλέον τὸ αἶσθημα τῆς δι-
καισύνης, φυσικὸν εἰς πάντα ἄνθρωπον παρ-
τηροῦντα καὶ συγκρίνοντα τὰ πράγματα, ἐ-
προσλήθη σφοδρῶς ἀπὸ τὴν προτίμησιν τῆς
σικιᾶς μὲ τὴν ὁποίαν αἱ ἀριστοδοξοὶ (optimis-
tes) δημηγοροῦν ἐξακολουθοῦν νὰ γίνονται.
Μετά τὸ συμβεβηκὸς τῆς Μάνσης (τὴν παύ-
σιν τοῦ Δημάρχου), ἐκρίθη καλὸν νὰ ἀφαιρέ-
σων ἀπὸ τὸν βασιλόπαιδα τὴν ἐπίπασιν ὑπο-
χρέωσιν τοῦ διὰ τὰ δεικνύει τὸ φιλελεύθερον
πνεῦμα του, νὰ ἀκούῃ ἀντηγοῦσαν περὶ ἐαυτὸν
τὴν μεμονομένην καὶ μονότονον χορδὴν τοῦ ἐ-

παίνου, ὡς ἐσυνέθη εἰς τὸ Αὐγέρουν. Ἐκεῖ ὁ
Κ. Δημάρχος, δεῖς ἀντιπροσωπεύει, κατὰ τὰ
φαινόμενα, τοὺς Αὐγεραίνους στανικῶς κατὰ
τι, ἴσως διότι ἀντιπροσωπεύει πολὺ εὐχρηστῶς
τὸν Κ. Γουλιότον, ἐνόμισεν ὅτι πρέπει νὰ ἐμ-
βῃ εἰς τὸ πιδίον τῆς πολιτικῆς, διὰ νὰ εἴπῃ
οὐσιωδῶς εἰς τὸν Βασιλόπαιδα ὅτι τὰ πάντα
βρίσκουν λίαν καλὰ εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ ὅτι τὸ
σύστημα τῆς 29 ὁκτωβρίου εἶναι ἡ πραγμα-
τοποίησις τῶν εὐχῶν ὅλων τῶν καλῶν Γαλ-
λων.

Ὁ δούξ τοῦ Νεμούρ εἶναι νέος σοβαρὸς καὶ
σκεπτικὸς, δεῖς μισεῖ ὑπερβολόντως τοὺς κό-
λακας. Δὲν τὸν εὐφραίνει, ὡς λέγεται, οὐδὲ ἡ
ὁμιλία τοῦ Κ. Γερῶδου, οὐδὲ ἐκείνη τοῦ Κ.
Τρουβῆ. Ἰσως εἶπεν ἐν ἐαυτῷ ὅτι λέγουσιν τὰ
καλὰ πνεύματα παρησία. « Τίς θέλει μᾶς
ἀπαλλάξει ἀπὸ τὰς ἐπισήμους δημηγορίας; »

Ἡμεῖς ἐμμένομεν ἐπὶ τῶν περιττάσεων τού-
των, διότι αἱ δημηγορίαι ἔχουν διαφορὰς ὑ-
περασπιστὰς. Πόσοι ἄνθρωποι νομίζουν ἐν
τοῖς πολλὰς εὐγλωττοῦς! Ἡμεῖς εἴμεθα δε-
δικῶς τὸ ἔθνος τοῦ κόσμου τὸ πλέον φιλο-
εἰς τὰς ἐπιδεικτικὰς ὁμιλίαις, εἰς τὰς πομπώ-
δεις φράσεις, μετὰ τὸ Ἰσπανικὸν ἔθνος. Ὁ
Κ. Δημάρχος τῆς Μάνσης ἠδύνετο νὰ μᾶς

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ.

Εἰς υἱὸς τοῦ Αὐτοκράτορος.

Γάλλος τις δυνάμει Ἡλίας, ἀπὸ ὑπηρετίης
πολὺν καιρὸν στρατιωτικῶς τὴν αὐτοκρατορίαν
(τὸν Ναπολέοντα), παραιτηθεὶς ἐπὶ τέλους ἀνέ-
λαβε τὸν πολιτικὸν βίον, καὶ ἐδόθη εἰς τὸ ἐμπόριον
τοῦ οἴνου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐκέρδιεν ἀρκετὰ ὥστε
νὰ εἶναι τὴν σήμερον εἰς ἐκ τῶν πρώτων οἰνοπό-
λων τῶν Παρισίων. Ὁ Ἡλίας εἶναι ἐξ ἐκείνων
τῶν τριχράων Θωμάδων οἵτινες δὲν ἠθέλησαν
ποτέ νὰ πιστεύσουν τὸν θάνατον τοῦ Ναπολέον-
τος. Μέχρι τοῦ 1840, ἦτο πεπεισμένος ὅτι ὁ
ἡρώας του ἔζη εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὅτι οἱ Ἀγγλοὶ
τὸν εἶχον κλείσει εἰς ἐν σιδηροῦν κλουβίον εἰς τὸν
Πύργον τοῦ Λονδίνου, καὶ ὅτι εἰς τὸν τάφον τῆς
ἀγίας Ἐλένης ἐτάφη εἰς πλαστὸς ἡ ξύλινος ἀν-
θρακὸς αὐτοῦ τοῦ ἀτόμου τοῦ Ναπολέοντος. Ὁ-
ταν τὴν 15 Δεκεμβρίου 1840 ἐφίρθησαν εἰς τὴν
Γαλλίαν τὰ λείψανα τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἀνδρός,
ἄρχισε τότε νὰ πιστεύσῃ ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ ἀπέ-
θανε, καὶ τοῦτο, διότι ἰδε τὸν Βασιλόπαιδα Ζο-

ανβίλ μεταθέντα εἰς ζήτησιν τῶν εἰς τὴν ἀγίαν
Ἐλένην λειψάνων του. α Τῷ ὄντι, εἶπε τότε,
δὲν ἠδύνετο νὰ ταφῇ ξύλινος ἄνθρωπος, ἀλλ' ὡς
δὲν ἐπῆγε ὁ υἱὸς τοῦ Βασιλέως νὰ ζητῇ τὰ λεί-
ψανά του. »

Αἱ περὶ τοῦ αὐτοκράτορος ἰδέαι τοῦ Κ. Ἡλίας
εἶναι τοσοῦτον γνωσταί, ὥστε κατήντησαν νὰ πα-
ρεῖχον ὕλην εἰς μίαν περιέργου οἰσχροκέρδειαν.
Ἡ μόνη ἀπορία εἶναι ὅτι αὕτη ἔγενεν ἐσχάτως,
καὶ ὅχι προλαβόντως ὅτε ἐπίστευε τὴν αὐτοκρά-
τορα ζῶντα.

Ὁ Κ. Ἡλίας εὐρίσκειτο ἐν πρώτῃ εἰς τὸ γρα-
φεῖον του ὅτε εἶδε προσελθόντα ἕνα νέον τριάνον-
τα περίπου ἐτῶν, μελαψόν, μὲ σκεπτικὸν καὶ σο-
βαρὲν ὄψος, καὶ καθαρῶς καὶ εὐπρεπῶς ἐνδεδυμέ-
νον. α Κύριε, τοῦ εἶπεν αὐτός, δὲν ἔχω τὴν τι-
μὴν νὰ εἶμαι γνωρισμένος ἀπὸ ὑμᾶς, ἀλλ' ὅταν
μάθετε πῶς εἶμαι, τὸ κίνημά μου δὲν θέλει σᾶς
φανῇ παράδοξον. Ἡξεύρω ὅτι ὑπηγετησάτε τὸν
αὐτοκράτορα μὲ ὅλην σας τὴν καρδίαν, καὶ ὅτι
τὴν μνημονεύετε μὲ θρησκευτικὴν σέβας.

— Τὸν προσκυνῶ, κύριε, τὸν προσκυνῶ.

— Τὸ ἡξεύρω, καὶ τοῦτο μὲ παρεκίνησε νὰ
ἔλθω εἰς ὑμᾶς. Ἐγὼ εἶμαι, ὡς μὲ βλέ-
πετε, υἱὸς τοῦ αὐτοκράτορος. »

Εἰς τοὺς λόγους τούτους, ὁ Κ. Ἡλίας κυτπὼν
τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς καθέκρας του, συγκλίνει τὰ ὄμ-
ματοχάλας του ἐπὶ τοῦ μετώπου του, καὶ, ὡς ἐκ
στατικῆς, τὸ στόμα ἀναικτὸν, παρατηρεῖ ἁ-
σκαρδαμικτῶς τὸν νέον χωρὶς νὰ δυνήθῃ, τῶσον με-
γάλη ὑπῆρξεν ἡ ἐλπίσας του, νὰ ἀποκριθῇ λό-
γον.

Ὁ ξένος ἐξακολουθεῖ λοιπὸν. α Ναι κύριε, εἰς
τὴν Ρωσίαν, ὁ αὐτοκράτωρ ἠράσθη τῆς μητρὸς
μου, ἥτις ἦτο γυνὴ τοῦ ἀρχηγῷ (helman) τῶν
Κοσάκων, καὶ ἐγὼ εἶμαι ὁ καρπὸς τοῦ ἔρωτος αὐ-
τοῦ. Γνωρίζετε τὴν λυπορὴν ἀπόβασιν τῆς κα-
τὰ τῆς Ρωσίας Ἐκστρατείας. Ἀναγκασθεὶς
νὰ φύγῃ ταχέως ὁ αὐτοκράτωρ, δὲν ἠδυνήθη νὰ
ἀσφαλίσῃ τὴν τύχην μου, καὶ κατὰ τοσοῦτον
μᾶλλον καθ' ὅσον ἐγὼ δὲν ἤμην εἰσέτι γεννημέ-
νος. Ἀλλὰ, μ' ἔλα ταῦτα δὲν μ' ἐλαττοῦν, καὶ
μὲ τὴν δικήν μου τὴν ὁρίαν ἐλάττωσεν εἰς
τὴν ἀγίαν Ἐλένην, ἄρχας εἰς τὴν μητέρα αὐ-

ἡπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν μανίαν αὐτὴν, ἀλλ' ὁ Κ. Δήμαρχος τοῦ Αὐγερσίου μᾶς ἐρύθειν εἰς νέαν περιπλοκήν.

Καθ' ὅσον ἀφραῖ τὴν θερμότητα, δὲν μᾶς μένει εἰμὴ ἐν μόνον πρᾶγμα, καὶ τοῦτο εἶναι ὅτι δὲν συμγχαρεῖται πλέον, ἐνόσω διαμένει τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο. νὰ ἐκτιθεῖται εἰς τοὺς δικι-λόπαιδας ἢ κριτικὴ τῶν ὑπουργικῶν πράξεων. Οἱ Ὑπουργοὶ εὗρον τὸ μέσον διὰ νὰ μένουν ἀπραξίᾳ καὶ ἱεροί. Κατὰ ἀλήθειαν, εἶναι δεσποτικὸς τρόπος νὰ τιμωρῆται ἡ ἐλευθερος ἐκφρασις ὡς τιμωροῦνται αἱ ἐγκληματικαὶ πράξεις, νὰ ἐκλαμβάνεται ἡ ἀλήθεια ὡς στάσις καὶ αἱ συμβουλαι ὡς ἐπιβουλαι κατὰ τοῦ ἡγεμόνος.

Ἐπακτηρήσαμεν ἤδη προλαβόντως, ὅτι ἡ ἀγροικία αὐτῇ ἐπέμβασις τῆς ὑπευθύνου Ἐξουσίας κατελύπηται σφοδρῶς τὸν νέον Βασιλόπαιδα ὅστις περιέρχεται, ὡς τὸ εἶπε μετὰ τὴν πᾶσαν εὐθύτητα, διὰ νὰ συνάξῃ τὰς συμπαθείας καὶ τὰς εὐχὰς τῶν συμπολιτῶν του. Ἀπομακρύνοντες ἀπ' αὐτὸν τὰς ἀθώας καὶ εἰλικρινεῖς ὁμιλίας διὰ νὰ ἀντικαθιστῶμεν εἰς αὐτὰς τὰς προσποιήτους δημηγορίας τοῦ ὑπουργισμοῦ, ἀραιοῦμεν ἀπὸ τὴν περιήγησιν του τὴν ἀληθῆ τῆς σημασίαν. Δὲν μένει πλέον ἄλλο νὰ ἐπιθυμήσωμεν εἰμὴ ἐν πρᾶγμα, το ὅποιον εἶναι ὅτι ἡ ἀποστολὴ του νὰ λάβῃ ὅσον οὕτω πέρας, διότι τοῦ ἔγεινε πλέον διόλου ὀχληρά.

— Καὶ παλιν περὶ ἐκπαιδεύσεως ὁμιλεῖ μία Γαλλικὴ Ἐφημερίς, ὁ Ταχυδρόμος. Ὅσον βλέπομεν τὰ προοδευτικὰ ἔθνη πολυπραγμονοῦντα τὴν ἐκπαίδευσιν, τοσούτον λυπούμεθα βλέποντες νὰ μὴ γίνεταί εἰς ἡμᾶς κλένας λόγος περὶ ἐκπαιδεύσεως, τοῦλάχιστον περὶ τῆς ἀρχαρίου, τῆς ὑποίας ἔχομεν τόσην χρείαν.

Ὁ ἐπὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως ὑπουργός, λέγει ὁ Γαλλικὸς Ταχυδρόμος, ἔλαβεν ἐσχάτως, ἂν καὶ ἀρχὰ ἀναμειβόμενος, ἐν μέτρον, τοῦ ὁποίου δὲν δυνάμεθα νὰ μὴν ὁμολογήσωμεν τὴν ὠφέλειαν καὶ τὴν ἀρμοδιότητα, καθ' ἣν ὄραν ἐτοιμάζεται ἡ διανομὴ τῶν βραβείων εἰς τὴν νεολαίαν ἣτις συχναίει τὰ πολυπληθῆ

μίαν ποσότητα 400, 000 φρ. Ὁ ἀνὴρ τῆς μητρὸς μου ἀπέθανε, ὃ αὐτὴ σκεπτεῖ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Γαλλίαν ὃ νὰ διαμένῃ εἰς Παρίσι. Μ' ἔγραψε νὰ ἐτοιμάσω τὰ σκεύη καὶ ἐπιπλα τῆς οἰκίας τῆς, ἀλλ' ἐλησμόνησε τὸ κυριώτερον, δηλαδή νὰ μοὶ στείλῃ χρήματα. Εὗρον ἤδη θαντικά διὰ νὰ ἀγοράσω τὰ ἀναγκαῖα ἀλλὰ μᾶς χρειάζε-ται εἶναι, καὶ ἐσυλλογίσθην νὰ προστρέξω εἰς ὑμᾶς· ἐάν θέλετε νὰ μετὸν προμηθεύετε, θέλετε με κάμει χάριν, καὶ ἅμα ἔλθῃ ἡ μητέρα μου ἣτις μετὰ δύο περὶπου μῆνας περιμένεται, θέλετε εἰσθαι πληρωμένος.

Τὸ ἀκτανόητον τοῦτο ψεῦδος, καὶ διὰ τῆς παραδοξότητά του καὶ διὰ τὸ ἀπίθανόν του, ἐπε-τυχε μ' ὅλον τοῦτο. Ὁ Κ. Ἡλίας εὐρέθη ἔτοιμος νὰ τοῦ δανείσῃ ἑπτὰ βαρέλια οἶνου, τιμώμε-να περὶ τὰ 2600 φρ. καὶ ἐπερίμενε μετὰ ὑπομνη-τὸν τὸν ἐρχομὸν τῆς χήρας τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Κοσάκων. Ἀφοῦ παρήλθον ἑξὶ μῆνες χωρὶς νὰ ἴδῃ ἢ νὰ ἀκούσῃ εἴποτε, ὤπῃεν εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ υἱοῦ τοῦ αὐτοκράτορος διὰ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ· ἀλλ' ὁ οἰκοδεσπότης τῆς οἰκίας τὸν εἶπεν ὅτι δὲν εὐνοεῖ τί τοῦ ἔλεγε· ὅτι ποτὲ δὲν ἐκατόκησεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ κα-

σχολεῖα τοῦ βασιλείου. Πρὸ πολλοῦ ὑπῆρχον παράπονα εἰς μέρους τῶν πατέρων καὶ τῶν ἀρ-χῶν ἀκόμη αὐτῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἐκτίτοντο οἱ κίνδυνοι τῆς πανεπιστημονικῆς ἀδιαφορίας εἰς τὸ νὰ μὴ καταττάτῃ εἰς τὴν αὐστηρότητα τῆς ἐγγραφῆς τῶν καταλόγων, τὴν ἐκλογὴν τῶν βιβλίων διορισμένων εἰς τοὺς μαθητὰς οἵτινες λαμβάνουσι τὸν στέφανον· ὑπερασπιζό-μενοι ἀπὸ αὐτὴν τὴν παρμηλῆσιν, πολλοὶ σχολάρχαι ἐδίδον εἰς βραβεῖα πλῆθος βιβλίων εἰς τὰ ὁποῖα ἡ νεολαία δὲν δύναται ποτὶς νὰ μάθῃ νὰ ἀγαπᾷ τὴν παιδαγωγίαν μας, καὶ εἰς τὰ ὁποῖα διαφθείρεται ἡ ἱστορία δι' ἐπιτηδεῶν ψευδολογιῶν πρὸς ὄφελος τοῦ πηλαιοῦ συστή-ματος καὶ ὅλων τῶν εἰς αὐτὸ ἀποδιδόμενων προ-λήψεων. Τινὰ ἐκ τῶν βιβλίων τούτων φάνον-ται προσέτι συνθεμένα διὰ νὰ ἐμπνέουν εἰς τοὺς νέους ἀναγνώστας τῶν τὸ μῆτος τῆς ἐπαναστά-σεως τοῦ 1830 καὶ τῆς μοναρχίας τὴν ὁποίαν αὐτὴ ἐσύστησε. Ἄλλα, γεγραμμένα μετὰ τὸ πνεῦ-μα τῆς θρησκευτικῆς ἀντιεργείας, παρέχου-τὴν μορφήν καὶ τὴν ἀφορμὴν τῶν λεγομένων ἡθικῶν διηγημάτων, διὰ νὰ διδάδουν τὰς ἀρ-χὰς τῶν ὁπαδῶν τοῦ Λόγλου.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὑπάρχον εἰς τὴν Γαλ-λίαν τρία ἢ τέσσαρα ἐργαστήρια ἀπὸ τὰ παλαιότερα ἢ μετὰ ἐργαστήρια ἐξ ὧν ἐξέρχον-ται ὅλα αὐτὰ τὰ βιβλία ἐπιτηρούμενα ἢ ἐπι-κυρωμένα ἀπὸ ἐκκλησιαστικούς προσετιώτας οἵτινες ἐκτελοῦν ἐνεργητικὸν πόλεμον κατὰ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ κατὰ τῶν παρ' αὐτοῦ ἐξαρ-τομένων καταστημάτων. Τὸ Λυὸν μάλιστα στέλλει εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας κιβώτια πλήρη ἐκ τῶν τοιούτων βιβλίων, διὰ μέσου τῶν ὁποίων ἐν μέρος τοῦ ὕψους κλήρου δισχυρίζεται νὰ ἀναγκάσῃ τὴν δημοσίον εἰς Γαλλίαν ἐκπαί-δουσι καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν μεγάλην θρησκευ-τικὴν ἀναμόρφωσιν ἀναγγελλομένην ἀπὸ τόσα πο-μηνικὰ διατάγματα καὶ ἐπιστολαὶ τὰ ὁποῖα φαίνονται ὅτι καταφροσῶν τοὺς σιωπηλοὺς κεραινοὺς τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας.

Ἀπαιτῶν ὁ ὑπουργός ἀπὸ τὰ παιδαγωγεῖα νὰ στέλλουν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δημοσίου ἐκ-παιδεύσεως τὸν κατάλογον τῶν βιβλίων τὰ ὁ-

μητος Ἀρμάνδου, καὶ ὅτι τὸ ὑποκείμενον περὶ τοῦ ὁποίου ἀναμειβόμενος ἠρώτα μετοίκισε ἀπὸ ἐ-κείνην τὴν οἰκίαν πρὸ ἐξ περὶπου μῆνας.

Κατ' εὐτυχίαν ὁ Κ. Ἡλίας εἶχε παρατηρήσει τόσον καλὰ τὸν υἱὸν τοῦ Ναπολέοντος, ὥστε ἠδύ-νατο νὰ ἐνθυμῆται κάλιστα τὸ πρόσωπόν του καὶ ἐπρόσεχε μὴπως τὸν ἀπαντήσῃ εἰς κανὲν μέ-ρος· ἐν τοσούτῳ τὴν 27 Ἰουνίου παρελθόντος, καὶ ἂν καὶ παρήλθον ἐν ἔτος ἀφ' ὅτου τὸν ἴδε κα-τὰ πρώτην καὶ τελευταίαν φοράν, τὸν ἀνεγνώρι-σε ἐκ πρώτης ὄψεως διαβαίνοντα. Τρέχει εὐθύς καὶ τὸν ἀρπάζει ἀπὸ τὸ περιλαίμιον, καὶ μ' ὄλην τὴν ἀρνησίαν του, τὸν ἔφερε ἐπὶ τέλους εἰς ἀσφα-λὴ τόπον.

Ὁ νέος οὗτος ὀνομάζεται Στέφανος Γαλλό-τος. Τρεῖς ἤδη καταδικασθεὶς ἐπὶ κλοπῇ καὶ αἱ σρχοκερδία, στοχάζεται ὅτι τὸ καλῆτερον μέσον διὰ νὰ ἐπιτυχάνῃ τὴν συγχώρησιν τῶν δικαστῶν εἶναι νὰ ὁμολογῇ τὴν ἀλήθειαν, καὶ ὡμολό-γησεν ὅτι ἦτον ὁ ἴδιος ὅστις ἠπάτησε τὸν Κ. Ἡ-λίαν.

Ὁ Πρόεδρος — Τί σὰς ἐκίνησε νὰ πράξετε αὐτὸ τὸ πλημῆλημα;

Ὁ κατηγορούμενος — Ἡ δυστυχία, Κύριε.

πᾶσα αὐτὰ προτίθενται νὰ δώσουν εἰς βραβεῖα εἰς τοὺς λαμβάνοντας τὸν στέφανον μαθητὰς, ἐξετάζων μετ' ἐπιστασις τὸν κατάλογον αὐ-τὸν καὶ ἀπαγορεύων τὴν χορήγησιν τῶν πη-μάτων ἐξερχομένων ἀπὸ ἰηθεϊτικὰ ἐργαστήρια, θέλει ἐκτελεῖ προσηκόντως τὸ χρέος του, ἀναμει-βόμενος, ἢ πονηρία τῶν ἐναντίων τῆς πανεπιστη-μονικῆς διδασκαλίας θέλει ζητεῖ νὰ ἀποφύγῃ τὰς διαταγὰς τοῦ ὑπουργοῦ, καὶ ἀπαρθεῖ ἄλλο-τε, ἂν δύναται πηγαῖ νὰ φέρῃ τὸν σκοπὸν, τὸν ὅποιον προτίθεται, ἀλλὰ τοῦλάχιστον δὲν δύναται πλέον νὰ ἐξακολουθῇ μετὰ τὴν ἐλευθε-ρίαν καὶ ἐπιτυχίαν τὸ ἐμπόριον τῶν ὑπόπτων βιβλίων, καὶ ἡ διάδοσις τῶν κακῶν ἀρχῶν, ὃ ἤθελεν ἀποφεύγεσθαι ἡ αἰτία τῶν σκανδάλων καὶ ἂν τὸ ὑπουργεῖον τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύ-σεως ἐπιμένῃ νὰ παρατηρῇ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κανονισμῶν, ἂν ὁ ὑπουργός δὲν ἀφίεται νὰ παρασύρεται ἀπὸ τὰς ἐπιδείξεις μιᾶς ἐτελοῦς πολιτικῆς ἣτις ἐπιμένει ἀδικόπως νὰ συστα-νῇ ὡς ἀνγκαίαν τὴν ἐπέμβασιν καὶ τὴν συγ-κατάθεσιν τοῦ ὕψους κλήρου, δυνάμεθα νὰ ἐλ-πίσωμεν ὅτι ἡ πώλησις καὶ ἡ ἐκποίηση τῶν προύοντων τῆς λεγομένης καθολικῆς Τυπογρα-φίας θέλει περιορισθῇ εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν Σχολείων μόνον.

— Περί τῶν εἰς Τολὸν τῆς Γαλλίας εἰδη-σεων ἀφορουσῶν τὸν εἰς Ἰούνησι διεσυνθέντα Ὀθωμανικὸν στόλον εὐρίσκειται τις εἰς ἀπορί-αν ἀναγινώσκων καὶ παραβάλλων τὰς γαλλι-κὰς μετὰ τὴν εἰς Σμύρνην Ἐφημερίδα ἢ Ἡ χῶ τ ἡς Ἀ α τ ο λ ἡς· αἱ μὲν ἀναφέρουν ὅτι ὁ στόλος ἐβίβασεν εἰς Τούνησι, ὃ διατάχθησαν ἐκ-τούτου νὰ ἀποπλεύσωσι πολεμικὰ πλοῖα διὰ νὰ προσβάσωσιν εἰς τὰ ἐκεῖ, ἢ δὲ ἀναυροῦσιν ἐ-πιστήμως τὰς εἰδήσεις αὐτὰς καταφαιεται κα-τὰ τῶν εἰς τὴν Εὐρώπην συναδελφῶν τοῦ Γάλ-λων, ἐκθέτουσα τὰς παρατηρήσεις τῆς. Ἰδοὺ πῶς αὕτη ἐκφράζεται.

α Πλέν ἡ ἀπαξ εὐρέθημεν εἰς περίστιχον νὰ ἀνακαλέσωμεν εἰς τὴν εὐθείαν ὁδὸν τῆς ἀλη-θείας τοὺς εἰς τὴν Εὐρώπην συναδελφούς μας ὁσάκις ἠθέλησαν νὰ διμυλήσουν περὶ τῶν Ἀνα-τολικῶν πραγμάτων. Τὰ μέρη ταῦτα ἔμεν

Ὁ Πρόεδρος — Καθεὶς ἐννοεῖ ὅτι ἡ δυστυχία κινεῖ τὸν ἄνθρωπον νὰ κλέψῃ ἕνα ἄρτον, ἢ τί τοι-ούτοι καὶ ὄχι 2600 φράγκων οἶνον... Ἐπει-τα ὅτι εἶναι ἡ ἀνηθία καὶ ἡ κακοήθεια... Σεῖς φαίνεται ὅτι ἔχετε κάποιαν ἀνατροπὴν, ὅμι-λῃτε πολλὰ καθαρά... Καὶ ἠδύνασθε νὰ κη-δίσετε τὸν ἄρτον σας μετὰ τιμωρία.

Ὁ κατηγορούμενος. — Διὰ τοῦτο καὶ μόνον, διότι ἔλαβον ἀνατροπὴν, καὶ ἀνεδράμην εἰς τὴν ἀνάπαυσιν, μοὶ γίνεται ἡ δυστυχία ἀνυπόφορος... Ἀλλ' ὁ σκοπός μου ἦτον πάντοτε νὰ πληρώσω τὸν Κ. Ἡλίαν, ὅταν γίνω ἱκανός.

Ὁ Πρόεδρος — Πῶς ἠθέλατε δυναθῆ-ναι πληρώσετε τὴν ποσότητα ἀφοῦ δὲν ἔχετε κα-νένα πόρον;... Ἐπειτα αὐτὰ τὰ ἴδια εἶπαι καὶ τὰς τρεῖς φορές κατὰ τὰς ὁποίας καταδικά-σθητε.

Εἰς δικηγόρος ἔκαμε τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ κα-τηγορουμένου· ἀλλὰ μ' ὅλας τὰς προσπάθειάς του ὁ Γαλλότος καταδικάσθη εἰς τριῶν ἐτῶν φυλά-κισιν.

(Ἐκ τῆς Δικαστικῆς Ἐφημερίδος τῶν Παρισίων)

δι' αὐτοὺς φανταστικοὶ τρόπον τινὰ τόποι. Ἀλλ' ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν τοὺς διηγε-
καίς παραλογισμοὺς τῶν Ἐφημερίδων καὶ τὰς
ἀδιωρθώτους ἀποπλανήσεις τῆς φαντασίας τῶν.
Ταῦτα λέγομεν κινηθέντες ἀπὸ τὴν ἀνάγκαν
τῶν Ἐφημερίδων τὰς ὁποίας ἐλάβομεν προχ-
θὴς ἀπὸ τοῦ Παρισιῶ. Ὁμολογοῦμεν ὅτι
ἐδυσκολεύθημεν νὰ τὰ πιστεύωμεν ὡς σπο-
δαίως ἰδόντες σοβαρὰς πολιτικὰς διδομένας εἰς
τὰ πλέον ἐμβρυθῆ συμπεράσματα ἐπὶ τοῦ
διήκλου τοῦ Ὀθωμανικοῦ αὐτοῦ στέλιου τὸν
ὁποῖον ὁ Ἄρχος τοῦ τύπου ἀνεκάλυψε εἰς τὰς
θαλάσσας τοῦ Τουνεσίου εἰς τὸ Γιδραλτάρ καὶ
εἰς ἄλλα μέρη, ἐνῶ, ὁ ὀκνηρὸς οὗτος ἑταλαντεύ
εἰς ἀμελῶς πῶς εἰς τὰ νερά τοῦ Βοσπόρου.
Ἀλλὰ τί ἤθελες νὰ κάμουν; Αἱ βουλαι ἔχουν
διακοπῆς, τὰ ἀντικείμενα διὰ τὴν πολεμικὴν
τῶν δημοσιογράφων ἐλλείπουσιν καὶ ἐν μικρὸν
πρόχειμ ἐφευρέθην, σύροντες τὴν οὐρανὸν τοῦ πα-
ρατηρήσεως ἢ ἀντεγκαλέσεις, δίδει πάντοτε ὕλην
εἰς ἄρθρα καὶ συγχωρεῖ νὰ περιμένεται μὲ ὑ-
πομονὴν ἢ ἐπαύριον. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι εἰς τὴν
περίστασιν ταύτην ἡ ἐφεύρεσις δὲν ἐράνη μὲ
ψυχὴν ζῶσαν, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἄξιο,
συμπαθείας οἱ πτωχοὶ νεολόγοι οὗτοι εἰτινες
ἀναγκάζονται νὰ ἀναιροῦν τὴν ἐπαύριον διὰ τὴν
νῆγγειον τὴν παρμονὴν ὡς βεβαιον. Τὸ μὲν
θημα τοῦτο θελεῖ ἀραγε τοὺς καταστήσει πλε-
ον μετρίφρονες καὶ πλέον προσυλαγμένους εἰς
τὸ μέλλον; Ἡμεῖς δὲν τὸ πιστεύομεν γέγρα-
πται φαίνεται ἡ Ἀνατολή νὰ εἶναι διὰ τοὺς
εἰς τὴν Εὐρώπην συνσυνδελφούς μας πηγὴ ἀνε-
ξάντητος ἐμπνεύσεως καὶ χλευασμῶν.

— Ἀναγινώσκεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τοῦ
Αὐσούργου τῆς 4. Αὐγούστου. — Ἡ πολι-
τικὴ θέσις τοῦ Ἀλεπίου, καθὼς καὶ ἐκείνη τῆς
Συρίας, εἶναι πάντοτε ἀναρχικὴ.

Ἡ αὐτὴ κατάστασις ὑπάρχει καὶ εἰς τὰ
πασσαλίκια τῆς Ἀρμενίας, ὅπου οἱ ἄνθρωποι φο-
νεύονται ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ. Ταῦτα δὲν ἐ-
συνέδινον ἐπὶ τῆς διοικήσεως τοῦ Ἰμβραῖου.
Ὁ Μουσελίμης τῆς πόλεως μας ἔχμεν ἐσχά-
τως μίαν ἐκστρατεῖαν ἐναντίον τῶν Ἀράδων
τοῦ Ἀνσεὶ διὰ νὰ ἀρπαγῇ ἀπ' αὐτοὺς τὰ
λάφυρα τὰ ὁποῖα αὐτοὶ ἔχμεν σκυλεύσαντες
πολλὰ χωρία.

Δὲν ἤθελον εἶσθαι ἴσως περιττὸν νὰ ἀναφέ-
ρομεν, λέγει ἡ Νομοθετικὴ, διὰ τὴν Ἐφημερίδα
Αὐσούργου, ἥτις δημοσιεύεται ὑπὸ τὴν ἐπιβ-
ροὴν τῶν δυνάμεων αἰτινες συνετέλεσαν εἰς τὴν
καταστροφὴν τῆς εἰς Συρίαν ἐξουσίας τοῦ
Μεχμέτ - Ἀλή, ἀναγκάζεται νὰ ἀναγνωρίσῃ
ὅτι ἡ κυριαρχία τοῦ Πασσᾶ κατέστη πολλὰ
ἐπιθυμητὴ εἰς τὸν τόπον, ὅπου πρότερον ἐκυρί-
ευεν ἡ μεγαλητέρα ἡσυχία καὶ εὐταξία.

— Ἡ αὐτὴ ἔφημ. τοῦ Αὐσούργου ἀναφέ-
ρει τὸ ἑξῆς - Ὁ εἰς Παρισίους πρέσβης τῆς
Τουρκίας ἐλάβεν ἐσχάτως διαταγὴν νὰ ἐπανα-
λάβῃ τὰς πρὸς τὴν κυβερνήσιν ἀπαιτήσεις ἀ-
φορώσας τὴν Ἀλγερίαν· τοῦτο εἶναι, ὅχι διότι
ἐλπίζεται κανὲν ἀποτέλεσμα, ἀλλὰ μόνον διὰ
νὰ γένῃ διαμαρτυρία ἐναντίον τῆς παρανομί-
ας τῆς κατακτήσεως αὐτῆς καὶ ἴσως διὰ νὰ
προκαληθῇ ἡ προσοχὴ τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνά-
μεων πρὸς τὸν κίνδυνον ὅστις ἐπαπειλεῖται εἰς
τὸ μέρος τοῦτο. Οἱ Τούρκοι στοχάζονται πάν-
τοτε ὅτι οἱ Γάλλοι, ἀφοῦ ἀπῆλλάγησαν ἤδη

ἀπὸ τὸν Ἀἰὶ-Καδέρ, μέλλουσιν νὰ ἐπιχειρή-
θωσιν τὴν κατάκτησιν τοῦ Τουνεσίου.

— Πάντοτε μεγαλύνεται ἀπὸ τοῦ ἐναν-
τίους τὸ δεσποτικὸν πνεῦμα τῆς Ῥωσικῆς κυ-
βερνήσεως. Καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀναγνω-
σθῇ μὲ κῆποιον δυσπιστίαν τὸ ἀκόλουθον ἀ-
πόσπασμα τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κολό-
ννης.

Μᾶς γράφουσιν ἀπὸ τὴν Πατρούπολιν ὅτι
ἀπὸ τινος καιροῦ ἡ Ῥωσικὴ κυβερνήτις ἀκο-
λουθεῖ μὲ προσεκτικὸν ὄμμα ἐκείνους ἐκ τῶν
ὑπηκόων τοῦ οὐτινὲς δισμένουν εἰς ξένους τό-
πους. Οἱ ταξιδεύοντες εἰς ξένα μέρη Ῥώσοι
συνεχῶς οἰκονομῶνται μὲ τινὰς πολιτικὰς
καὶ θρησκευτικὰς ἰδέας τὰς ὁποίας μεταφέρουσιν
ἐπειτα εἰς τὴν πατρίδα των καὶ αἱ ὁποῖαι εἶ-
ναι ἐκ διαμέτρου ἐναντίαι μὲ τὸ ἐν ἐνεργείᾳ
σύστημα τῆς Ῥωσικῆς. Κατὰ συνέπειαν, λε-
γεται, ὅτι ἡ κυβερνήτις ἀπεράσει νὰ μὴ δίδῃ
εἰς τὸ ἑξῆς διαδατήριον διὰ τοὺς ξένους τόπους
παρὰ εἰς ἐκείνους μόνους ἐκ τῶν ὑπηκόων τοῦ
τῶν ὁποίων ἡ εἰς τὴν κυριεύσαν δυναστείαν
ἀφοσίωσις καὶ τὸ μοναρχικὸν φρόνημα εἶναι
γνωστὰ. Οἱ δισμένοντες ἤδη εἰς τὰ ξένα μέ-
ρη Ῥώσοι θέλουσιν λάβει διαταγὴν νὰ ἐπιστρέ-
ψουν εἰς τὰ ἴδια ἂν δίδουν μικρὰν ὑπόψιν πε-
ρὶ τῶν δοξασιῶν των ἢ διαδοθῇ διὰ συνανασ-
τρέφονται μὲ ἀνθρώπους νεωτέρους.

Παρατηρήθησαν εἰς τοὺς τελευταίους χρόνους
ὅτι ἄτομα τῶν ὁποίων δὲν γνωρίζεται παντε-
λῶς ὁ πόρος τῆς ζωῆς των, ἀνεχώρησαν διὰ
τὰ ξένα μέρη. Λέγεται ὅτι εἶναι ἐπιφορτισμ-
οὶ νὰ περιέλθωσιν διὰ νὰ παρατηρήσωσιν τοὺς
εἰς τοὺς ξένους τόπους διατριβόντας συμπατριώ-
τας των. Ὁ αὐτοκράτωρ ἐξέφρασθαι ὡσαύ-
τως μὲ ἐνεργητικὰς λέξεις τὴν δυσκρίσειν
τοῦ βλεπόντος πολλοὶ εὐγενεῖς Ῥώσοι ὑπά-
γουν νὰ ἐκδεύουσιν εἰς ξένους τόπους τὰ εἰσοδή-
ματά των.

— Εἰς τὰς 2 αὐγούστου τὸ ἑσπέρας, κα-
τὰ τὰς ἐνέκωρας καὶ ἡμίσεις παρατηρήθη
ἐξῆλθεν τῆς ἡλικῆς πύλης εἰς Στρασβούργον, ἐν
ἐκ τῶν μεταωρολογικῶν φαινομένων, τῶν πλε-
ον σπανίων καὶ τῶν πλέον ῥῆσισημῶν, ἐν
οὐρανῷ σεληνικὸν τόξον. Ὁπισθεν τοῦ πα-
ρατειρητοῦ ὅστις διευθύνεται πρὸς τὴν πολὺν
ἐνρίσκειτο ἡ σελήνη εἰς τὸ πρῶτον τῆς τέταρ-
τον, ἐπὶ οὐρανοῦ καθαροῦ καὶ εὐωδίου ἐμπρο-
σθεν αὐτῆς ἐν νέφος διαλυμένον εἰς εὐραχὴν ἀ-
φθονοστάτην. Καὶ αὐτὸ τὸ οὐράνιον τόξον
ἦτον ἐντελὲς ἡμικυκλικὸν πρὸς τὰ ἄκρα ἦτο
πλέον φωτεινὸν παρὰ εἰς τὴν κορυφὴν του. εἶ-
χε τὰ ἐπὶ χρώματα τῆς ἡλιδος, ἀλλ' ἐφαίνον-
το πολλὰ ἀμυδρὰ ἢ ὥχρὰ ἐντοσούτω διεκρί-
νετο θαυμασίως ἐπὶ τοῦ λευκοφάνους καὶ κατὰ
τι μέλκνος νέφους ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ἐσχεδισγρά-
φετο. Τὸ φαινόμενον αὐτὸ διήρκασεν ἀπὸ τὰς
ἐνέκωρας καὶ εἰκοσιπέντε λεπτά ἕως τὰς ἐν-
νέκω καὶ πεντήκοντα λεπτά.

ΕΓΧΩΡΙΑ.

Ἀναγινώσκουμεν εἰς τὸν Αἰῶνα. — α Σήμερον
(20 αὐγούστου) ἔφθασεν εἰς Ἀθήνας ἀγγλικὸς
ταχυδρόμος ἐκ Πατρῶν, φέρων φάκελλον ἐγγρά-
φων τοῦ ἐν Λονδίῳ Συμμαχικοῦ Συμβουλίου ἐ-
πιγεγραμμένον πρὸς τοὺς τρεῖς Πρέσβεις τῆς Συμ-

μαχίας. Τὸν φάκελλον αὐτὸν παραλαβὼν ὁ Κ.
Λάινς Πρέσβης τῆς ἀγγλικῆς, προσῆλθε πρὸς τὸν
Κ. Πουσκατὼρ Πρέσβην τῆς Γαλλίας, καὶ οἱ
δύο ὁμοῦ ἀπῆλθον πρὸς τὸν Κ. Καταμάξην
Πρέσβην τῆς Ῥωσικῆς, δι' οὗ τὸν ἐκπεργάζωσιν
καὶ ἀναγνώσασιν τὰ περιεχόμενα. Μεταξὺ αὐ-
τῶν ὑπάρχει ἀναντιρρόητος καὶ τὸ Πρωτόκολλον
τῶν Συμβουλίων, τὰς ὁποίας ἀπευθύνουσι πρὸς
τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν οἱ ἐν Λονδίῳ ἀντι-
πρόσωποι τῆς τριπλῆς Συμμαχίας περὶ τῆς ἀ-
ναγκαίας μεταρρυθμίσεως τοῦ ἀπὸ τῶν 1813
δεσικητικοῦ συστήματος τῆς Ἑλλάδος, οὗτοι φαί-
νεται πραγματοποιημένοι διὰ τὸ πρωθυπουργὸς
Πηλ' ἀνῆγγαλιν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος εἰς τὴν Βου-
λὴν τῶν ἀντιπροσώπων.

— Κατὰ τὸν Ἀγγελὸν τῶν Ἀθηνῶν, λέγεται
ὅτι ὁ μέγας πρωθυπουργὸς τῆς Αὐστρίας, ὁ Κ.
Μέτερνιχ ἀπέβησεν ἐσχάτως.

— Τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμέρας εἰς τὴν πολί-
μας δὲν εἶναι εἰμὴ αἱ περὶ τοῦ ἐμπορίου τῆς
Ἑρμοπολέως σκέψεις καὶ ἡ ἀνήκουσα γνωμὴ
δόγματι τοῦ Ἐπιμελητηρίου μας. Πρόκειται,
ὡς εἴπομεν καὶ προελθόντως, νὰ γένῃ γνωστὸν
κατὰ πόσον πληττώσῃ τὸ ἐμπόριον τῆς Ἑρμο-
πόλεως ἀπὸ τὰ παρελθόντα ἔτη, καὶ ἐκ τίνος
αἰτίας, καὶ τί δύνανται νὰ παρέξῃ τὴν ἀναψυ-
χὴν του, κτλ. κτλ. Τὸ Ἐπιμελητήριον μας
σκεφθὲν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦτου ὀρίμως
καὶ ἀκούσας ὡς πληροφοροῦμεθα, καὶ πολλῶν
ἐπισήμων ἐμπόρων τὴν γνώμην, συνέταξεν ἀνα-
φορὰν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἐκθέτων καθαρῶς
ἢ μὲ λεπτομέρειαν τὰ ἀντικείμενα, περὶ τῶν ὁποί-
ων αὕτη αἰτεῖ ἀκριβεῖς πληροφορίες. Λέγεται
προσέτι ὅτι θέλει διορθῇ καὶ ἐπὶ τούτου ἡ
πιτροπὴ διὰ νὰ μεταβῇ εἰς Ἀθήνας καὶ πα-
ρουσίασῃ τὴν ἀναφορὰν πρὸς τὴν ἀνήκουσαν
Γραμματεῖαν, ἢ διὰ νὰ ἐκθέσῃ ἢ προφορικῶς
τὴν κατάστασιν καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐμ-
πορίου μας, καὶ αἰτήσῃ τὴν ἵππερὶ τούτου
ἀνήκουσαν διάρθρωσιν. Ἄν, ὡς διεδόθη, ἡ
Γαλλικὴ Κυβερνήσις μεταφέρῃ τὴν σταθμο-
πλοῦν τῆς εἰς Πειραιᾶ, καὶ στερεθῇ καὶ τοῦ
καλοῦ τοῦτου τὸ ἐμπόριον τῆς Ἑρμοπολέως,
ὡς ἐστερήθη καὶ μέγα μέρος ἐκ τῶν ὠφελῶν
τοῦ Λοιμοκαθαρητηρίου τῆς ἐνεστῆς νεοσυ-
στηθείσης Αὐστριακῆς Ἀποπολείας, καὶ ἂν
δὲν ληφθῶν ἐγκαίρως τὰ ἀνήκοντα, ὡς ἀνωθεν
μέτρα πρὸς διάρθρωσιν τοῦ ἐμπορίου τῆς Σύ-
ρου, ἢ Ἑρμοπόλεως, θέλει λάβει ἀφεύκτως μέ-
γαν κλονισμόν, καὶ ἴσως ἐπὶ τέλος παντελὴ
ἐρήμωσιν, ὡς πολλοὶ στοχάζονται.

— Χθὲς ἐδικάσθη εἰς τὸ ἐνταῦθα Πρω-
τοδικεῖον μας ὁ Δήμαρχος τῆς Σύρου Κ. Γ.
Καμπάνης ὡς παρονόμως θαλῶν ὑπὸ 20 ὥρων
κράτησιν τὸν παρελθόντα ἰανουάριον μίαν γυναί-
κα, μὴ ὑπακούσαν εἰς τὴν περὶ τινος μικρᾶς
οἰκοδομῆς παραθυροῦ διαταγὴν του, καὶ ὡς ὑ-
βρίσκαν αὐτὸν καὶ ἐκείνον ὅστις τὸν ἐψήφισε δή-
μαρχον, κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ ἰδίου Δημάρχου.

Τὸ Δικαστήριον ἀκούσαν ἀμφοτέρους τοὺς δι-
αδίκους καὶ εὐρών τὸν δήμαρχον ὑπεύθυνον ὡς
ἐπιμεθῶντα εἰς χρῆσιν οὗτα ἐκτὸς τῆς ἀρμοδιότητος
του, κατεδίκασεν αὐτὸν εἰς 30 ἡμερῶν φυλάκισιν
καὶ εἰς τὰ ἔξοδα τῆς δίκης.

— Δὲν ἤξεύρομεν ποῦ νὰ ἀποδώσωμεν τὴν με-
γίστην ἀδιαφορίαν τινῶν ἐκ τῶν δημοτικῶν
Συμβούλων μας, οἵτινες προσκαλούμενοι πολ-
λάκις δὲν συνέρχονται εἰς συνεδριάσιν, ἂν καὶ

υπάρχουν πολλὰ κατεπίγειναι ὑποθέσεις τοῦ δήμου διὰ νὰ λάβουν τὴν ἀνήκουσαν διεκπεραίωσιν.

Ἐκ τούτου, ὡς λέγεται, ὁ ἐντιμος Πρόεδρος τοῦ Δημ. Συμβουλίου μας, Κ. Ζ. Α. Βούρος μὴ ὑποφέρων τὴν τριαύτην τῶν μελῶν αὐτῶν ἀδράνεια, ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ αὐστηρὰ μέτρα διὰ νὰ τὰ ἀνακαλέσῃ εἰς τὴν ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, ἐκ τῆς παραμελήσεως τῶν ὁποίων ὑσπέρει δὲ ὁ δῆμος τα μέγιστα. Εἰ ναι ἀληθὲς ὅτι, ὡς ἐκ τῶν ἀπείρων ἀσχολειῶν τὰς ὁποίας ἔχει τὸ ἐμπόριον, καθίσταται δύσκολος ἡ περὶ δημοτικῶν πραγμάτων σύσκεψις, ἀλλ' ὅταν αὕτη γίνεται περὶ τὸ ἐσπέραι καθ' ἣν ὦραν παύουν αἱ περὶ τὸ ἐμπόριον ἀσχολήσεις, ὡς συνειθίζεται κοινῶς νὰ γίνεται πάντοτε, τότε μᾶς φαίνεται δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ καμία περὶ ἀποποιήσεως ἀφορμὴ εἰς τὴν πρόσκλησιν.

— Τὰ τῆς ἱππασίας θεάματα ἐξακολουθοῦν ὁλονέν νὰ γίνωνται, ἐκ τῶν ὑποίων πολλοὶ ἐπαραινέθησαν νὰ ἐξοδεύσωσι κἄμποσα, καὶ εἰς τὰ ὁποῖα ὄχι ὀλίγα κατεδαπνήθησαν. Πληρετηρήθη ὅτι καὶ εἰς τὴν εἴσοδον γίνεται τόσος θόρυβος, ὥστε καταντᾷ νὰ γίνεται ὀχληρὰ ὀχληρωγία, ἔνεκα μάλιστα τῆς ἀπροσεξίας τινῶν χωροφυλάκων, οἵτινες ἀντὶ νὰ φερῶσι τὴν ἀνήκουσαν τάξιν, προξενοῦσι μᾶλλον θόρυβον.

— Ἐπιτροπαὶ καὶ προκηρύξεις ἐγέναν περὶ τῆς τακτοποιήσεως τῶν ὁδῶν μας. Ἰὺν εἰσέτι τίποτε δὲν ἐφάνη ἐκ τοῦ ἐναντίου οἱ σωροὶ καὶ ἀκαθαρσίαι κατήντησαν εἰς τοσοῦτον βαθμόν, ὥστε τὰ κεντρικὰ μέρη τῆς πόλεως, ὡς εἶναι ἡ ἐξώθεν τῆς ἐκκλησίας τοῦ Σωτήρος πλατεῖα, κατεμολύνθησαν, καὶ κατέστησαν τὰς περὶ οἰκίας οἰκήματα καθ' αὐτὸ τῶν βορβοράκων ἡ κατήντησαν νὰ γένουν τάφοι τῶν ζωντανῶν ἀνθρώπων. Ἄς συνάξουν οἱ ξένοι χρήματα μὲ τὰ θεάματά των, καὶ ἄς μὴν εὐρίσκωμεν ἡμεῖς ὁδὸν διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ καθαρισθῶμεν μίαν ἡμέραν ἀπὸ τὸν βόρβορον τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν ὅστις κινδυνεύει ἐπὶ τέλους νὰ μᾶς πνίξῃ.

— Ἀπὸ πολλῶν ἐλθόν ἐσχάτως ἀπὸ Κυθωνίας ἐμάθην ὅτι ὁ καπετὰν πασσᾶς εὐρίσκειτο ἀκόμη μέχρι τῆς 16 τοῦ τρέχοντος εἰς Μιτυλήνην, καὶ ὅτι ἐμελλε νὰ ὑπάγῃ καὶ εἰς Κυθωνίαν ὅπου ἐπεριμένετο διὰ νὰ δώσῃ τέλος εἰς τὰς τρεχούσας διαφορὰς μεταξὺ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἀρχόντων, αἵτινες εἰσέτι σώζονται, καὶ αἵτινες δὲν θελοῦν τελειώσει ποτέ, ὡς λέγουσιν οἱ ἐκεῖθεν ἐρχόμενοι, ἐὰν δὲν δώσωσιν αἱ ἀρχόντες ἀκριβὴ λογαριασμὸν τῶν παρελθόντων ἐτῶν, ὅτε εἶχον τὴν ἐξουσίαν νὰ θύσωσιν καὶ νὰ ἀπωλέσωσιν, ἔχοντες βοηθὸν καὶ τὸν Διοικητὴν τοῦ τόπου, τὸν ὁποῖον ἐκούμιζον μὲ τὸν χρυσὸν καὶ μὲ τὸν Βάχρον.

— Μετὰ τὰς δημοσίας ἐξετάσεις τῶν σχολείων μας, γίνονται εἰς τινὰς ἡμέρας διακοπὰς εἰς τὰ μαθήματα, πρὸς μικρὰν ἀνάπαυσιν τῶν μαθητῶν καὶ διδασκάλων. Τοῦτο γίνεται εἰς τοὺς μεγάλους μαθητάς, τοὺς ὑποκειμένους εἰς τὴν ἐξέτασιν, ἀλλ' εἰς τοὺς μικροὺς παιδας, οἵτινες οὐδὲ ἐξετάζονται οὐδὲ φυτῶσιν εἰς τὰ σχολεῖα τὰ λεγόμενα νηπιακὰ εἰμὴ πρὸς σωφρονισμὸν μόνον, τίς ἡ χρεια διακοπῶν; διὰ νὰ μένουν εἰς τοὺς οἴκους των καὶ νὰ ζαλίζον τὰς μητέρας των μὲ τὰς νηπιακὰς ἀτα-

ξίας των, ἡ διὰ νὰ περιφέρονται εἰς τοὺς δρόμους καὶ νὰ παίζουσιν μὲ τοὺς χοίρους;

— Ἐπὶ ἀντιδικασίαις ἀκόμη ἐξεδόθη κανονισμὸς ἀφορῶν τὴν τακτοποίησιν τῶν δημοσίων γυναικῶν εἰς τὰς παραλίους μεγαλοπόλεις τοῦ κράτους. Ὁ κανονισμὸς οὗτος ἀν καὶ πάντῃ νεοφανὴς ὡς πρὸς τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἐκ τούτου καὶ εἰς τὸν δῆμον μας, ἐχρεώσθη νὰ βληθῇ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη εἰς ἐνέργειαν, ἐγέναν οὕτω διάφοροι δοκιμαὶ καὶ αἱ δημόσιαι γυναῖκες διετάχθησαν νὰ πληρώνουν τὸν ἀνήκουστα φόρον διὰ νὰ ἀπαντῶνται τὰ ἐξῶδα ἀλλὰ μ' ὅλας τὰς προσπάθειάς τῆς Ἀστυνομίας μας διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ σκοπούμενον, μ' ὅλα τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν ἀπὸ τὸν δημοτικὸν ἱατρὸν διὰ νὰ προφυλάξῃ τὰς γυναῖκας αὐτὰς ἀπὸ τοῦ ἀφροδισιακοῦ μύσματος, καὶ τὰς συνεπίας αὐτοῦ, ὑπῆρξε μ' ὅλα ταῦτα ἀδύνατος ἡ τελεσφόρησις, διὰ τὴν ἔλλειψιν δημοσίου, καταστήματος. ὅθεν μετὰ τινῶν μητῶν ματαιοπονίαν, καὶ ὅφ' οὗ ἐγένετο ἡ ἀνήκουστα ἀπὸ τὸν ἱατρὸν παρατήρησις ὁ κανονισμὸς ἐμεινεν ἀχρηστὸς. Ἡ δὲ, ὡς λέγεται, μελετᾶται καὶ πάλιν νὰ γένῃ καὶ δευτέρᾳ ἀπόπειρα διὰ νὰ προσπαθῇ ἡ Ἀστυνομία μας νὰ τὸν βάλλῃ εἰς πλήρη ἐνέργειαν. ἀν τοῦτο ἀληθεύῃ, ἀρμόζει ἐντέλῃ τὸ κοινὸν ῥητὸν

« Ὅλα τὰ ἢ Ζαφυρίζῃ, μὸν ὁ φερεζὲς τῆς λείπει »

Κύριε Συντάκτα τοῦ Ἑρμού.

Δὲν ἤξεύρω τί νὰ πιστεύσω πρῶτον καὶ τί ὕστερον ἂν ὅσα ἀναφέρετε περὶ τῶν λεγόμενων προόδων τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως. Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ 229 φύλλον τοῦ Ἑρμού εἶδα νὰ ἐπαριθμῶτε τόσα καὶ τόσα καλὰ εἰσαχθέντα ἤδη εἰς τὸ κράτος τῆς σχολεῖα ἀπειρα, καὶ.

Αριθ. 2454.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο Β. Οἰκονομ. Ἐπίτροπος Ἠλείας

Δηλοποιεῖ

Ὅτι εἰς τὰς ἐν Ἠλείᾳ ἀποθήκας τοῦ Δημοσίου κεντρικὰς καὶ εἰδικὰς ὑπάρχουν ἐναποταμιευμένα τὰ πρὸς πόδας τῆς παρούσης γεννήματα, προσερχόμενα ἀπὸ τὰς ἐφετινὰς ἀμείσους εἰσπράξεις τῶν προσόδων τῆς Ἐπαρχίας ταύτης, καὶ προσκαλοῦνται, ὅσοι ἐπιθυμῶν νὰ γίνωσιν ἀγορασταί, νὰ κάμωσι πρὸς ἡμᾶς, ἢ τὴν Β. Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν τὰς πρὸς τοῦτο αἰτήσεις των.

Ἀποθήκαι ὅπου κείνται	Εἶδη Προϊόντων				
	Σίτος Βάτζες	Κριθή Βάτζες	Βρώμη Βάτζες	Σιτομή Βάτζες	Σίκαλη Βάτζες
Καλλήνης (Γλαρέντζαι)	3528	702	3519	389	92
Πύργου	932	192	288	"	15
Δωδώνης	800	800	150	65	"
	5260	1654	3957	454	107

ὡς ἔγγραφο

Ἐν Πύργῳ τὴν 12 Αὐγούστου 1843.

Τοῦ Β. Οἰκονομ. Ἐπιτρόπου ἀπόντος

Ὁ Γραμματεὺς Κ. Α. Δημανόπουλος